

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžnč/7/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012010208
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9012010208.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov 1/ Skanska SK a. s., so sídlom Krajná 29, Bratislava, IČO: XX XXX XXX a 2/ Skanska a. s., so sídlom Praha 4, Chodov, Líbalova 1/2348, Česká republika, IČO: XXX XX XXX, zastúpených advokátskou kanceláriou DEDÁK & Partners, s. r. o., so sídlom Mlynské Nivy 45, Bratislava, IČO: XX XXX XXX a Advokátskou kanceláriou Tomáš Kamenec, s. r. o., so sídlom Špitálska 43, Bratislava, prevádzka (adresa na doručovanie) Mlynské Nivy 45, Bratislava, IČO: XX XXX XXX, proti odporcovi Úradu pre verejné obstarávanie, so sídlom Dunajská 68, P. O. BOX 58, Bratislava, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh z a m i e t a .

Navrhovateľom n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Dňa 19. decembra 2012 podal navrhovateľ, ktorý sa značil ako „Členovia skupiny dodávateľov vytvorenej v zmysle § 31 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej ako „ZVO“) vedenej spoločnosťou Skanska SK, a. s., so sídlom Krajná 29, Bratislava 821 04, Slovenská republika, IČO: 31 611 788, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sa, vložka č. 5012/B“ na Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) návrh proti nečinnosti orgánu verejnej správy - Úradu pre verejné obstarávanie domáhajúc sa, aby mu súd uložil povinnosť v lehote 7 dní od právoplatnosti uznesenia konať a rozhodnúť o námietkach navrhovateľa členov skupiny dodávateľov vytvorenej v zmysle § 31 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov vedenej spoločnosťou Skanska SK, a. s. zo dňa 28. septembra 2012 vo verejnom obstarávaní vyhlásenom Železnicami Slovenskej republiky, Bratislava v skrátenej forme „ŽSR“ oznámením uverejneným v Úradnom vestníku Európskej únie dňa 31. decembra 2009 pod značkou 2009/S 252-363162 a vo Vestníku verejného obstarávania č. 248/2009 pod značkou 07704-MSP dňa 29. decembra 2009 na predmet zákazky „ŽSR, Modernizácia železničnej trate Nové Mesto nad Váhom -Púchov, žkm 1000, 500-159, 100 pre traťovú rýchlosť do 160km/hod - III. etapa (úsek Zlatovce - Trenčianska Teplá)“. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že podal odporcovi ako aj ŽSR dňa 28. septembra 2012 proti úkonu kontrolovaného inému ako uvedenému v § 138 ods. 2 písm. a/ zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o verejnom obstarávaní“ alebo „ZVO“) (ďalej ako „Námietky“). V Námietkach navrhovateľ žiadal odporcu, aby v súlade s ustanovením §138 ods. 11 ZVO vydal do rozhodnutia o Námietkach rozhodnutie o predbežnom opatrení, ktorým zastaví konanie ŽSR do doručenia rozhodnutia žalovaného o námietkach. Dňa 09. októbra 2012 bolo navrhovateľovi doručené upovedomenie o nevydaní predbežného opatrenia, v ktorom odporca taktiež uviedol, že mu dňa 01. októbra 2012 a 04. októbra 2012 bola doručená kompletná dokumentácia spolu s vyjadrením ŽSR. Odporca však do dnešného dňa nerozhodol, napriek tomu, že mu v tom nebránia žiadne vážne dôvody. S poukazom na ustanovenie § 250t Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) navrhovateľ mal za to, že odporca nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom, pričom poukazyval na existenciu zákonnej lehoty na rozhodnutie, nečinnosť orgánu verejnej správy a plnenie podmienok na podanie návrhu.

Uviedol, že v zmysle ustanovení § 155d ods. 4 ZVO v konaní a pri výkone kontroly, ktoré začne odporca po 31. decembri 2009 a vzťahuje sa na verejné obstarávanie vyhlásené alebo preukázateľne začaté do 31. decembra 2009, sa postupuje podľa predpisov účinných do 31. decembra 2009. V zmysle uvedeného je odporca povinný postupovať v konaní o námietkach podľa ZVO v znení do 31. decembra 2009 (pred Účinnosťou zákona č. 503/2009 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon o verejnom obstarávaní, takže o námietkach podľa ustanovení odseku 1 písm. a/ až c/ a e/ až g/ do 14 dní od doručenia námietok úradu, o námietkach podľa odseku 1 písm. d/ bezodkladne a o námietkach podľa odsekov 2 až 4 do 30 dní od doručenia námietok úradu (§ 139 ods. 5 ZVO v znení do 31. decembra 2009).

Taktiež uviedol, že vyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis, podal v zmysle ustanovení § 3 a nasl. zákona č. 9/2010 o sťažnostiach v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoS“) dňa 09. novembra 2012 sťažnosť na činnosť odporcu (ďalej „Sťažnosť“), pričom sa domáhal bezodkladnej ochrany svojich práv, a to napriek tomu, že sa domnieva, že podanie sťažnosti v zmysle ZoS nie je možné považovať ako účinný prostriedok ochrany, nakoľko nemôže efektívne zabezpečiť nápravu nezákonného stavu a ochranu práv navrhovateľa. Navrhovateľovi bolo dňa 10. decembra 2012 doručené stanovisko žalovaného k Sťažnosti (ďalej ako „Stanovisko“). V závere Stanoviska žalovaný uviedol, že podľa § 4 ods. 1 písm. b/ ZoS sa nepovažuje za sťažnosť podanie, ktoré poukazuje na konkrétne nedostatky v činnosti orgánu verejnej správy. Ktorých odstránenie alebo vybavenie je upravené iným právnym predpisom (v uvedenom prípade sa jedná o postup úradu podľa ZVO a OSP). V Stanovisku teda Sťažnosť nevybavil v zmysle ZoS a odkázal žalobcu na správne súdnictvo. Navrhovateľ i s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 124/08, v ktorom tento konštatoval, že upozornenie prokurátora nie je možné považovať za účinný prostriedok nápravy a teda nevyužitie podnetu u prokurátora nemôže byť dôvodom na zamietnutie žaloby podľa § 250t OSP, bol preto toho názoru, že vyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis a návrh je prípustný.

Na výzvu najvyššieho súdu, aby odstránili vady svojho podania zo dňa 19. decembra 2012, a to riadnym označením navrhovateľa s právnou subjektivitou v súlade s ustanovením § 19 a § 20 OSP uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. decembra 2012, č. k. 5Sžnč/7/2012-9, navrhovateľ podaním došlým 10. januára 2013 okruh navrhovateľov upravil v súlade so zákonom.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení nestotožniac sa s tvrdeniami uvádzanými navrhovateľmi uviedol, že komisia pre rozhodovanie v konaní o námietkach (ďalej len „komisia navrhovateľa“) vo veci koná a konanie o námietkach prebieha pod č. 14476000/2012.ON/376. V uvedenom konaní o námietkach bolo dňa 01. októbra 2012 odporcovi doručené vyjadrenie obstarávateľa Železnice Slovenskej republiky, Bratislava, Klemensova 8, 813 6 Bratislava (ďalej len „kontrolovaný“) k námietkam navrhovateľov s uvedením predpokladanej hodnoty zákazky a dokumentácia k predmetnému verejnému obstarávaniu. Nakoľko námietky navrhovateľov smerujú proti úkonu kontrolovaného inému ako uvedenému v písmenách a/ až f/ ustanovenia § 138 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, a teda nemajú odkladný účinok na konanie kontrolovaného, odporca po predchádzajúcom zhodnotení navrhovateľmi

namietaných skutočností, vyjadrenia kontrolovaného a posúdení doručenej dokumentácie, prostredníctvom listu č. 1447-6000/2012-ON/376-L označeným ako „Upovedomenie o nevydaní predbežného opatrenia“ zo dňa 05. októbra 2012 v súlade s § 138 ods. 11 zákona o verejnom obstarávaní znesení účinnom do 31. decembra 2009, oznámil účastníkom konania a ich právnym zástupcom, že v predmetnom konaní o námietkach nevydá predbežné opatrenie. Dňa 06. novembra 2012 bolo odporcovi kontrolovaným doručené doplnenie dokumentácie k predmetnému verejnému obstarávaniu o dokumenty, ktoré boli vyhotovené po doručení upovedomenia o nevydaní predbežného opatrenia, t. j. po 09. októbra 2012. Komisia odporcu následne na to po predbežnom posúdení skutkového stavu nariadila na deň 22. januára 2013 ústne pojednávanie, ktoré bolo oznámené všetkým účastníkom konania a ich právnym zástupcom.

Podľa odporcu komisia odporcu v predmetnom prípade koná. Dodal, že okrem toho, že sú členovia komisie zaťažení taktiež inými konaniami začatými skôr ako bolo začaté konanie o námietkach navrhovateľov, vzhľadom na obsah navrhovateľmi namietaných skutočností je potrebné preskúmať a posúdiť značný rozsah zložitých skutočností odborného charakteru (napr. posúdenie kritéria na obmedzenie železničnej prevádzky, posúdenie splnenia podmienok účasti s ohľadom k platnosti jednotlivých predložených dokladov, taktiež zhodnotiť či kontrolovaný postupoval v súlade s princípom rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie pri vyhodnocovaní splnenia podmienok účasti a pod.), čo je vecne a časovo skutočne náročné. Podľa odporcu nemožno na konanie o námietkach nahliadať cez prizmu zákonom určenej poriadkovej lehoty danom prípade. Nemožno teda od žalovaného požadovať, aby v prípade rozhodovania O obzvlášť zložitých prípadoch priorizoval dodržiavanie poriadkovej lehoty na vydanie rozhodnutia na úkor kvality rozhodnutia, t. j. náležitého zistenia skutkového stavu, dostatočného odborného posúdenia.

Dal do pozornosti aj to, že v predmetnej veci sa uskutočnilo pojednávanie, čo len podopiera odporcom uvádzané konanie, resp. ČINNOSŤ odporcu a v uvedenej veci bude rozhodnuté v čo najkratšom možnom čase, t. j. po náležitom zistení skutkového stavu bude následne rozhodnutie doručené účastníkom konania a ich právnym zástupcom. Podľa odporcu doterajší priebeh konania nevykazuje znaky nečinnosti. Nečinnosť nemožno dôvodiť len z titulu, že žalovanému uplynula 30-dňová poriadková lehota. Uvedené je dôsledkom, že na konanie o námietkach nie je možné subsidiárne aplikovať zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), ktorý umožňuje predĺženie lehoty na rozhodnutie.

Na základe vyššie uvedeného odporcu navrhol aby Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobu sp. zn. 5Sžnč/7/2012 návrh ako nedôvodný zamietol.

Navrhovatelia na vyjadrenie odporcu v podaní došlom dňa 12. februára 2013 s uvedením chronologického prehľadu s poukazom na to, že o nevydaní predbežného opatrenia odporcu rozhodol do 5 pracovných dní, zotrvali na svojom návrhu v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne a miestne príslušný na konanie proti nečinnosti ústredného orgánu štátnej správy podľa § 246 ods. 2 písm. b/ OSP vec preskúmal bez nariadenia pojednávania (§ 250t ods. 4 OSP), oboznámil sa s administratívnym spisom odporcu a dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

Navrhovatelia sa návrhom podaným podľa § 250t OSP domáhajú súdnej ochrany pred tvrdou nečinnosťou odporcu spočívajúcej v nerozhodnutí o námietkach podaných dňa 28. septembra 2012 proti úkonu kontrolovaného inému ako uvedenému v § 138 ods. 2 písm. a/ zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní vo verejnom obstarávaní vyhlásenom Železnicami Slovenskej republiky, Bratislava oznámením uverejneným v Úradnom vestníku Európskej únie dňa 31. decembra 2009 pod značkou 2009/S 252-363162 a vo Vestníku verejného obstarávania č. 248/2009 pod značkou 07704-MSP dňa 29. decembra 2009 na predmet zákazky „ŽSR, Modernizácia železničnej trate Nové Mesto nad Váhom - Púchov, žkm 1000, 500-159, 100 pre traťovú rýchlosť do 160km/hod - III. etapa (úsek Zlatovce - Trenčianska Teplá)“.

Podľa § 139 ods. 5 zákona o verejnom obstarávaní v znení od 01. januára 2010 Úrad rozhodne o námietkach podľa:

- a) odseku 1 písm. a/ až c/, f/ až l/ do 14 dní od doručenia kompletnej dokumentácie a písomného vyjadrenia k podaným námietkam s uvedením predpokladanej hodnoty zákazky úradu,
- b) odseku 1 písm. d/ a e/ bezodkladne,
- c) odsekov 2 až 4 do 30 dní od doručenia kompletnej dokumentácie a písomného vyjadrenia k podaným námietkam s uvedením predpokladanej hodnoty zákazky úradu.

Podľa § 139 ods. 5 zákona o verejnom obstarávaní v znení do Úrad rozhodne o námietkach podľa:

- a) odseku 1 písm. a/ až c/ a e/ až g/ do 14 dní od doručenia námietok úradu,
- b) odseku 1 písm. d/ bezodkladne,
- c) odsekov 2 až 4 do 30 dní od doručenia námietok úradu.

Podľa § 155d ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní v konaní a pri výkone kontroly, ktoré začne úrad po 31. decembri 2009 a vzťahuje sa na verejné obstarávanie vyhlásené alebo preukázateľne začaté do 31. decembra 2009, sa postupuje podľa predpisov účinných do 31. decembra 2009.

Podľa § 250t ods. 1 OSP, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 250t ods. 4 OSP, súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

Z obsahu pripojeného spisového materiálu najvyšší súd v súlade s chronologickým prehľadom uvedeným navrhovateľmi v ich duplike z 08. februára 2013 zistil, že:

- verejné obstarávanie v danej veci bolo začaté oznámením uverejneným v Úradnom vestníku Európskej únie dňa 31. decembra 2009 pod značkou 2009/S 252-363162 a vo Vestníku verejného obstarávania č. 248/2009 pod značkou 07704-MSP dňa 29. decembra 2009,
- námietky, nerozhodnutie o ktorých v lehote navrhovateľa namietajú, boli podané 28. septembra 2012,
- dňa 01. októbra 2012 bolo odporcovi doručené vyjadrenie obstarávateľa ŽSR,
- dňa 05. októbra 2012 listom označeným ako „Upovedomenie o nevydaní predbežného opatrenia“ nevydal predbežné opatrenie žiadané v Námietkach navrhovateľmi (doručené navrhovateľom 09. októbra 2012),
- dňa 06. novembra 2012 bolo odporcovi doručené doplnenie dokumentácie o dokumenty, ktoré boli vyhotovené po doručení upovedomenia o nevydaní predbežného opatrenia,
- dňa 09. novembra 2012 podali navrhovateľa v zmysle ustanovení § 3 a nasl. ZoS sťažnosť na činnosť odporcu,
- dňa 10. decembra 2012 bolo navrhovateľom doručené stanovisko odporcu k sťažnosti, v ktorom odporca uviedol, že sťažnosť nepovažuje za podanie, ktoré poukazuje na konkrétne nedostatky v činnosti orgánu verejnej správy, ktorých odstránenie alebo vybavenie je upravené iným právnym predpisom a odkázal navrhovateľa na správne súdnictvo
- dňa 19. decembra 2012 podali navrhovateľa na najvyšší súd návrh podľa § 250t OSP,
- dňa 11. januára 2013 bolo navrhovateľom doručené upovedomenie o nariadení ústneho pojednávania,
- dňa 22. januára 2013 sa uskutočnilo ústne pojednávanie v konaní o Námietkach.

Nečinnosťou orgánu verejnej správy v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 250t ods. 1 a 2 OSP sa rozumie jeho pasivita vo veciach, ktoré mu boli predložené na rozhodnutie, aj keď niet žiadnej zákonnej alebo faktickej prekážky na to, aby správny orgán konal a rozhodol. Nečinnosť môže spočívať v opomenutí správneho orgánu vykonať predpísaný úkon alebo v zbytočných prieťahoch v jeho postupe, ale môže spočívať aj v tom, že namiesto rozhodnutia správny orgán tvrdí nedostatok svojej právomoci a

vec vybaví iba listom alebo informáciou, prípadne záznamom v spise. V poslednom prípade musí byť obsahom návrhu na začatie konaní tvrdenie, že v konaní niet žiadnej prekážky na úkony správneho orgánu, a napriek tomu správny orgán nekoná, a toto nekonanie je nečinnosťou. Nekonanie musí byť v rozpore s konkrétnym zákonným ustanovením, ktoré obsahuje príkaz pre správny orgán postupovať, konať, vykonávať určité procesné úkony a rozhodovať (k tomu pozri napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 225/08, III. ÚS 282/08, III. ÚS 70/09). Pod nečinnosťou orgánu verejnej správy treba rozumieť nie len absolútnu nečinnosť, ale aj to, ak orgán verejnej správy koná spôsobom, ktorý znamená porušenie práva na konanie bez zbytočných prieťahov.

Súd, ktorý je príslušný rozhodovať o návrhu proti nečinnosť správneho orgánu musí splnenie podmienok podľa § 250t ods. 1 OSP posudzovať individuálne vo svetle okolností konkrétneho prípadu, rešpektujúc účel tohto právneho prostriedku, ktorým je poskytnutie efektívnej a účinnej ochrany osobe, ktorej práva alebo právom chránené záujmy môžu byť dotknuté nečinnosťou orgánu verejnej správy v konkrétnom konaní.

V prejednávanej veci nečinnosť orgánu verejnej správy mala spočívať v nevydaní rozhodnutia v lehote určenej zákonom.

I keď možno vytknúť odporcovi nedodržanie lehoty na vydanie rozhodnutia stanovenej zákonom o verejnom obstarávaní, treba uviesť, že daná lehota je lehotou inštruktívnou a jej nedodržanie nemá vplyv na účastníkom uplatnené právo.

V danom prípade vychádzajúc z chronologického prehľadu ako aj z obtiažnosti veci najvyšší súd dospel k záveru, že samotné nevydanie rozhodnutia o námietkach navrhovateľom nenadobudlo intenzitu nečinnosti odporcu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 250t ods. 1 OSP. Treba uviesť, že odporca v konaní o námietkach nečinný nebol, úkony smerujúce k rozhodnutiu o námietkach vykonával. Vo verejnom obstarávaní trvajúcim od roku 2009 nerozhodnutie o námietkach navrhovateľov v lehote 30 dní nemožno podľa názoru najvyššieho súdu za zhora uvedených okolností vyhodnotiť ako nečinnosť v zmysle šiestej hlavy piatej časti OSP.

Takto potom z citovaných zákonných ustanovení, z uvedených zásad a z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že na vyhovieť návrhu v danej veci nebola splnená základná podmienka ustanovenia § 250t ods. 1 veta prvá OSP, a to, že by odporca nevydaním rozhodnutia o žiadosti navrhovateľa nekonal bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh zamietol v zmysle § 250t ods. 4 vety štvrtej OSP ako nedôvodný.

Najvyšší súd k poznámke navrhovateľov, že „podanie sťažnosti v zmysle ZoS nie je možné považovať ako účinný prostriedok ochrany, nakoľko nemôže efektívne zabezpečiť nápravu nezákonného stavu a ochranu práv navrhovateľa“ považuje za vhodné dodať, že ustanovenie § 250t je svojím obsahom zamerané tak, aby odstraňovanie nečinnosti orgánov verejnej správy nebolo znehodnocované nielen neopodstatneným podaním dotknutého subjektu - navrhovateľa, nepružnosťou v konaní orgánov verejnej správy, ale aj formalistickým prístupom v konaní súdov. Preto ustanovenie § 250t ods. 1 druhá veta uvádza, že návrh na konanie proti nečinnosti nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis. Hoci vyčerpanie prostriedkov na konanie orgánov verejnej správy nie je upravené jednotne ani jednoznačne, súdy sú povinné v každom jednotlivom prípade skúmať splnenie uvedenej zákonnej podmienky. Pri posudzovaní predpisov obsahujúcich úpravu procesných postupov proti nečinnosti orgánov verejnej správy je nepochybné, že neusmerňujú konanie účastníka - navrhovateľa v jeho oprávneniach, ani to neupravujú. Tým vzniká pochybnosť, či možno spravodlivo požadovať, aby účastník konania bol povinný využiť akýsi zákonom bližšie nešpecifikovaný prostriedok (návrh, podnet, sťažnosť) na odstránenie nečinnosti orgánu verejnej správy spôsobmi, ktoré boli vyššie opísané. Priame zákonné oprávnenie má účastník správneho konania len na podanie sťažnosti podľa ZoS. Sťažnosť podaná podľa ZoS v prípadoch nečinnosti orgánov verejnej správy plní funkciu

opravného prostriedku. Ak navrhovateľ podal sťažnosť podľa ZoS, o ktorej bude rozhodovať odporca, tento sa jednak dozvie o existencii situácie, ktorú navrhovateľ považuje za nečinnosť, a jednak na ňu musí reagovať a vyporiadať sa s konkrétnymi námietkami navrhovateľa. Ak by námietky akceptoval, musí prijať nevyhnutné opatrenia na odstránenie daného stavu. Mohol by tak nečinnosť bez súdnej pomoci v medziach svojej právomoci rýchlo a účinne odstrániť.

O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle 250t ods. 5 OSP, keď ich náhradu neúspešnému navrhovateľovi nepriznal. V konaní úspešný odporca právo na náhradu trov konania nemá zo zákona.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.